

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/192/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413205106
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4413205106.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávnenej: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Q., J. M. T. XX, proti povinnému: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Q., J. M. T. XX, zastúpený JUDr. Emou Zacharovou, advokát s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 5767/7, IČO: 47 237 023, o vymoženie zameškaného výživného vo výške 420 eur a bežného výživného, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. mája 2015 č.k. 7Er/316/2013-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie povinného o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením vyhovel námietkam povinného proti exekúcii v časti sumy 221,-eur zameškaného výživného a bežného výživného od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 50 ods. 1, ods. 5, § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, konštatujúc, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 12.03.2013 domáhala voči povinnému vykonania exekúcie na vymoženie zameškaného výživného 420,-eur a bežné výživné od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur s príslušenstvom a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16P/37/2012-108 zo dňa 31.05.2012, právoplatný dňa 01.09.2012 a vykonateľný dňa 18.09.2012. Súd vo veci dňa 28.03.2013 poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ivančíka vykonaním exekúcie, pričom po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému dňa 17.09.2014 povinný doručil súdному exekútorovi námietky, v ktorých namietal sumu vo výške 221,-eur a bežné výživné od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur. V námietkach uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 12P/10/2012-29 zo dňa 28.02.2012, právoplatný dňa 20.08.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/34/2012-58 zo dňa 31.07.2012, právoplatný dňa 20.08.2012 bolo manželstvo oprávnenej a povinného rozvedené, v dôsledku čoho exekučný titul trval len do rozvodu manželstva oprávnenej a povinného. Súd preskúmajúc podanie a oprávnenosť doručených námietok proti exekúcii zistil, že námietky povinného, podané v zákonnej 14 dňovej lehote, boli v časti o zaplatenie zameškaného výživného vo výške 221,-eur a bežného výživného od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur dôvodné a to s poukazom na to, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 12P/10/2012-29 zo dňa 28.02.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/34/2012-58 zo dňa 31.07.2012, právoplatný dňa 20.08.2012, bolo manželstvo oprávnenej a povinného rozvedené, a tým zanikla povinnosť povinného platiť výživné na manželku. V danom prípade súd dospel k záveru, že námietky povinného proti exekúcii sú v časti o zaplatenie zameškaného výživného vo výške 221,-eur a bežného výživného od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur dôvodné, a preto námietkam v tejto časti vyhovel s tým, že exekúciu v tejto časti zastaví a rozhodne o trovách právneho zastúpenia povinného v exekučnom konaní.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a vyhovieť námietkam v celom rozsahu tak, aby bolo exekučné konanie zastavené a oprávnená bola zaviazaná na náhradu trov konania povinného. Namietal, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nezrozumiteľné a nevychádza zo zisteného skutkového stavu.

Poukázal na to, že súdny exekútor vydal v jeden deň dve upovedomenia o začatí exekúcie pod tým istým číslom EX 13/2013-17 avšak na iné výšky pohľadávok, zaslané povinnému s odstupom viac ako pol roka. Vytkol, že mu nie je zrejmé, v akej časti sa má podľa súdu exekúcia vykonávať. Dodal, že mu nie je zrejmé, ako súdny exekútor dospel k sume 960 eur uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie, ako mu nie je zrejmé ani to, na akú sumu súd poveril súdneho exekútora a ako dospel súd k sume 221 eur, v ktorej exekúciu nepovolil. V danom prípade nemá vedomosť o tom, z čoho suma 739 eur (960 - 221) pozostáva. Okrem toho dodal, že pohľadávka oprávnenej voči nemu zanikla vzájomným započítaním. Záverom si uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 101,66 eura.

Oprávnená v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa s povinným o spôsobe vyrovnania započítaním nedohodla. Rovnako nesúhlasila ani s výpočtami uvádzanými povinným.

Odvolačný súd skôr, ak sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzoval okrem iného aj to, či odvolania boli podané oprávnenu osobou.

Podľa § 201 prvá veta OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia.

Podľa § 50 ods. 3 Exekučného poriadku rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie.

Podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Občiansky súdny poriadok priznáva právo na podanie odvolania predovšetkým účastníkovi konania (§ 201 OSP). Aby podané odvolanie vyvolalo zamýšľané následky, t.j., aby došlo k jeho vecnému prejednaniu odvolacím súdom, musí spĺňať všetky podmienky predpísané zákonom, ktoré možno rozdeliť na objektívne podmienky, ktorými sú prípustný predmet odvolania, včasnosť podania odvolania a náležitosti odvolania, a subjektívne podmienky, medzi ktoré patrí osoba oprávnená na podanie odvolania. V súvislosti so subjektívnou podmienkou týkajúcou sa osoby oprávnenej na podanie odvolania možnosť podania odvolania prislúcha len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma na jeho právach. Pod ujmu treba rozumieť ujmu formálnu aj materiálnu. Pod formálnou ujmu sa rozumie odchylenie výroku od rozhodnutia od posledného podaného návrhu účastníka urobeného vo veci samej, a to k jeho nevýhode, pričom sa navzájom porovnáva ich obsah a rozsah. Meradlom pre posúdenie otázky, či je tu alebo nie je možnosť ujmy, je teda návrh, ktorý účastník urobil v konaní na súde prvého stupňa. Materiálna ujma sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravným prostriedok, t.j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie (zúžením jej práv, rozšírením jej povinností) a či preto u nej existuje možnosť požadovať na súde vyššie stupňa odchylné rozhodnutie vo svoj prospech.

V danom prípade súd prvého stupňa napadnutým uznesením vyhovel námietkam povinného proti exekúcii v časti sumy 221,-eur zameškaného výživného a bežného výživného od 01.03.2013 mesačne vo výške 30,-eur, v dôsledku čoho povinný nie je osoba oprávnená na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu, pretože napadnutým rozhodnutím nebola spôsobená povinnému ujma na jeho právach. V danom prípade súd prvého stupňa napadnutým uznesením čiastočne vyhovel námietkam povinného, preto povinný nie je oprávnenu osobou na podanie odvolania proti tomuto uzneseniu.

Odvolačný súd tak rozhodujúc vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP dospel k záveru, že odvolanie podala osoba, ktorá na podanie odvolania nebola oprávnená. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol v odvolacom konaní riadne konať a o odvolaní meritórne rozhodnúť. Odvolanie povinného preto v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol.

Odvolačný súd dodáva, že napadnutým rozhodnutím exekučný súd vyhovel námietkam len čiastočne a preto vo zvyšku (podľa poverenia) by mal súdny exekútor pokračovať v exekúcii, pokiaľ zostalo

neuhradené výživné do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov, v opačnom prípade bude potrebné exekúciu zastaviť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd analogicky podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže procesné účinky pri odmietnutí odvolania sú rovnaké ako v prípade zastavenia konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.